

Paul Philippot

Od Redakcji = From the Editor

Ochrona Zabytków 27/2 (105), 147

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W związku z zamieszczonym w „Ochronie Zabytków”, nr 4, 1974, ss. 261—270 artykułem Waldemara Łysiaka pt. *Prace studialne i projektowe nad rewaloryzacją fortyfikacji miasta Kapui* redakcja otrzymała od Pana Paul Philippot, Dyrektora Międzynarodowego Ośrodka Studiów w zakresie Konserwacji i Restauracji Dóbr Kultury w Rzymie, list, którego zasadniczą część czuje się w obowiązku podać do wiadomości Czytelników jako istotne wyjaśnienie:

Opublikowane studium dotyczące fortyfikacji Kapui wykonane było jako część obszerniejszego studium poświęconego miejskiemu ośrodkowi zabytkowemu Kapui, które wykonali uczestnicy „Kursu konserwacji architektury” w 1971 r. Wraz z czterema innymi kolegami architekt Łysiak wchodził w skład zespołu, który w głównej mierze interesował się inwentaryzacją i analizą zabytkowych murów warownych miasta.

Co się tyczy organizacji i kolejnych etapów pracy — wszelkie informacje podane są w naszej publikacji pt. „Il centro antico di Capua” (autorzy: Brock — Giuliani — Moisescu).

„Kurs konserwacji architektury” jest specjalistycznym kursem podyplomowym dla architektów, inżynierów, archeologów itd., organizowanym przez Międzynarodowy Ośrodek Studiów w zakresie Konserwacji i Restauracji Dóbr Kultury przy współpracy Wydziału Architektury, Scuola di Perfezionamento per lo studio e il restauro dei monumenti — Zakład Doskonalenia w zakresie badań i konserwacji zabytków Uniwersytetu Rzymskiego.

Ośrodek został założony pierwotnie przez UNESCO jako samodzielna instytucja międzyrządowa, lecz w żadnym sensie nie stanowi wydziału ani działu UNESCO, jak to podano w artykule p. Łysiaka.

Oczekując publikacji niniejszego wyjaśnienia, pozostaję z poważaniem

(Paul Philippot, Dyrektor)

With the reference to the article of W. Łysiak *Studies and Design aimed at Reconditioning of Ancient Fortifications in the Town of Capua, Italy* („Ochrona zabytków”, 4, 1973, pp. 261—270) the letter signed by Mr. Paul Philippot, Director of International Centre for the Study of the Preservation and the Restoration of Cultural Property, Rome, has been received by the Editor of this Quarterly the basic part of which we feel to be obliged to make known to our Readers as an indispensable clarification:

The published study on the fortifications of Capua was completed as a part of a more comprehensive study on the historic centre of Capua by the participants of the “Architectural Conservation Course” in 1971. Together with four other colleagues architect Łysiak formed a group which was predominantly interested in the survey and the analysis of the old city walls.

Regarding the organization and the successive phases of the work, all the information is given in our publication “Il centro antico di Capua” (Brock — Giuliani — Moisescu).

The “Architectural Conservation Course” is a specialized postgraduate course for architects, engineers, archeologists, etc. organized by the International Centre for the Study of the Preservation and the Restoration of Cultural Property in collaboration with the Faculty of Architecture, Scuola di Perfezionamento per lo studio e il restauro dei monumenti, of the University of Rome.

The Centre has originally been founded by UNESCO as an autonomous intergovernmental institution, but is in no sense a department or section of UNESCO as stated in the article of M. Łysiak.

Looking forward to this clarification I remain sincerely yours

(Paul Philippot, Director)